

قاچاق بمثابه سلاح جنگ اقتصادی

<http://www.fondsk.ru/news/۲۰۱۴/۰۸/۲۱/kontrabanda-kak-oruzhie-ekonomicheskoy-vojny-۲۹۰۸۲.html>

۱۹ سنبله ۱۳۹۳

کمبود خواربار، قطع آب و برق، اخلال در حمل و نقل عمومی و دیگر مشکلات اجتماعی به نارضایتی ونزوئلاییها از کار مقامات دولتی دامن می زند. حتی بسیاری از اعضای حزب حاکم، حزب متحد سوسیالیستی ونزوئلا به ضعف رهبری در واکنش بموقع به دشواریها، مقابله با ستون پنجم در نهادهای دولتی، مجازات مقامات فاسد اعتراض می کنند. مخالفان از همه اینها همراه با تشدید اثرات منفی جنگ اقتصادی تحمیلی علیه ونزوئلا سوءاستفاده می کنند.

در این جنگ گسترده، قاچاق نقش ویژه ای بازی می کند. در طول سالهای برقراری حاکمیت بولیواری در ونزوئلا مبارزه توأم با موفقیتهای متناوب با قاچاق ادامه دارد. **هوگو چاوز** بارها تصریح کرد که حذف خصمانه خواربار، کالاهای مصرفی، الکترونیکی، لوازم خانگی، مصالح ساختمانی از بازار، خسارات عظیمی به اقتصاد کشور وارد می آورد. او بارها تأکید می کرد، که دشمنان سیاسی او و مدیران آمریکائی آنها از کارشکنی اقتصادی سازماندهی شده بواسطه مافیای تجاری و قاچاقچیان، در جهت اهداف براندازانه استفاده می کنند. **نیکولاس مادورو**، جانشین هوگو چاوز هم بالاجبار با قفسه های خالی، بسخن دیگر، با عوامل بی ثبات سازی و سیستم قاچاق سازمان یافته مواجه گردید.

رهبری سیاسی و نظامی ونزوئلا در حال حاضر به قاچاقچیان اعلان جنگ داده است. عملیات را ژنرال **پادرینو لاپس**، فرمانده یگانهای عملیات استراتژیک نیروهای مسلح کشور فرماندهی می کند. برای نظارت بر گذرگاهها و «معبراهای سیاه» در مرز با کلمبیا که به صدها مورد بالغ می شود، بیش از ۱۷ هزار نیروی نظامی جلب شده است. زمان عبور از مرز برای افراد، در ساعات شب از ساعت ۲۲، برای وسایط حمل و نقل از ۱۸ تا ۵ بامداد ممنوع اعلام شده است.

در اولین پنج روز غربالگری فعال، مقادیر متنابهی کالای قاچاق، از جمله، ۲۲ هزار لیتر بنزین کشف و ضبط شد. **پر کردن مخزن سوخت اتموبیلها در ونزوئلا ۷۵ سنت (!)**، در کلمبیا در

حدود ۶۵ دلار تمام می شود. قاچاقچیان از قاچاق بنزین بیش از قاچاق مواد مخدر سود می برند. در اولین گزارشات از روند عملیات، گفته می شود، که ارتشیان از حمل ۱۳۴ تن خواربار و دارو جلوگیری نموده و چندین ده «معبّر سیاه» را تخریب کردند.

ویلما مورا، استاندار استان مرزی تاجیرا، مشهور با سازش ناپذیری خود در مقابل قاچاقچیان در کنفرانس مطبوعاتی اظهار داشت، که در سایه جمعیت ۳۰ میلیونی ونزوئلا، بیش از ۱۰ میلیون نفر در خارج از آن بحساب سود حاصل از قاچاق زندگی می کنند. استاندار تصریح کرد که «همه این کالاهای سرقتی از مردم ونزوئلا، یعنی قاچاقها اصول اخلاقی را تضعیف می نمایند، از آنجائیکه قانون مراعات نمی شود، اعتبار حاکمیت نیز تضعیف می گردد، نرخ ارز ملی با بی ثباتی مواجه می سازد، و بودجه گروههای جنایتکار از محل این سودهای نامشروع تأمین می گردد».

بعقیده پیداد کوردوبا، سناتور سابق کلمبیا و یکی از اعضای هیئت مذاکره کننده دولت با چریکها، سازمان شبه نظامی راستگرای کلمبیا که از طرف سازمان سیا و ضد اطلاعات ارتش آمریکا حمایت می شود، یک تهدید واقعی برای ونزوئلا محسوب می شود. اتفاقاً همین سازمان در سرنگونی میلا سلائی، رئیس جمهور هندوراس (در سال ۲۰۰۹) و سقوط فرناندو لوگو، رئیس جمهور پاراگوئه (در سال ۲۰۱۲) شرکت داشت. شرکت این سازمان شبه نظامی در آشوبهای خیابانی در شهرهای ونزوئلا، که دهها قربانی گرفت، ثابت شده است. بنا به تأیید کوردوبا، بودجه این گروه را واشنگتن تأمین می کند، و سرنگونی مادورو بمثابه وظیفه اصلی آن در چشم انداز نزدیک تعیین شده است. بخش قابل ملاحظه قاچاق بنزین و مواد سوختی و روغنکاری از ونزوئلا را این سازمان شبه کنترل می کند. درآمدهای مالی اضافی صرف خرید تسلیحات، ایجاد پایگاههای پشتیبانی در خاک ونزوئلا می گردد. واشنگتن از انجام مذاکراتی که در بین هیئت نمایندگی دولت سانتوس و هیئت نمایندگی فارک برای دستیابی به صلح در کلمبیا در هاوانا جریان دارد، ناخرسند است، چرا که وجود پایگاههای نظامی آمریکا در این کشور را تهدید می کند. دامن زدن به آتش مناقشه در مرز کلمبیا- ونزوئلا، یکی از روشهای توجیه حضور نظامی یانکی در منطقه است.

جنگ اقتصادی دائمی آمریکا بر علیه همه کشورهای «دشمن» و کشورهای «بالقوه دشمن» آمریکای لاتین و حوزه دریای کارائیب پیش برده می شود. کشورهای اتحادیه خلهای بولیواری آمریکای لاتین (آلبا)، متشکل از کشورهای ونزوئلا، اکوادور، کوبا، بولیوی، نیکاراگوئه و برخی

کشورهای دیگر اهداف اولیه بی ثبات سازی شمرده می شوند. واشنگتن سمتگیری برنامه ای اتحادیه را که در سال ۲۰۰۴ بابتکار هوگو چاوز و فیدل کاسترو تشکیل گردید، مردود می شمارد: همگرایی جامع، توسعه مشترک بر مبنای سوسیالیسم، دفاع جمعی از استقلال. امپراتوری همچنین سعی می کند موقعیت اقتصادی و مالی «سنگین وزنه‌های» نیمکره غربی مانند آرژانتین و برزیل، که دولت آنها همگرایی منطقه ای را بدون مشارکت آمریکا گسترش می دهند، تضعیف نماید.

دولت اوباما از شکست نیم قرن محاصره اقتصادی کوبا، هیچ نیاموخت. این واقعیت از آنجا مشهود است که کارشناسان وزارت خارجه و سازمانهای امنیتی آمریکا با لجاجت متعصبانه سعی می کنند برای تخریب اتحادیه بولیواری، حلقه ضعیف آن را بکمک عملیات مخفی، از جمله، از جنبه مالی - اقتصادی شناسایی کنند.

در ماه اوت سال گذشته رئیس جمهور نیکولاس مادورو اعلام کرد که اطلاعاتی راجع به نشستی در کاخ سفید از منابع معتبر کسب کرده، که در آن موضوع تشدید جنگ اقتصادی برعلیه ونزوئلا مورد بحث قرار گرفته است. بگفته مادورو، «مقامات مسئول وزارت دارایی آمریکا بر این مسئله تأکید نموده، حتی زمان (تقریبی) سقوط اقتصادی و شروع هرج و مرج در ونزوئلا را، شبیه آنچه که در مصر اتفاق افتاد، تعیین کرده اند». مادورو تصریح کرد که «مسئله تشکیل دولت گذار نیز در این نشست مورد بحث قرار گرفت. آنها چنان برنامه ای برای انجام این کار کرده اند، که به تفسیر شرکت کنندگان نشست، برای من یک هدیه غیرمنتظره خواهد بود. و چنین است برنامه امپراتوری در مورد دولت گذار بورژوازی. شما تصور می کنید که مردم با این برنامه موافقت خواهند کرد؟»

همانطور که از اظهارات **خورخه آرتاسا**، معاون رئیس جمهور برمی آید، هنگام شروع مبارزه با قاچاق، دولت تصور روشنی از ابعاد آن نداشت. بگفته وی، «کمیته ملی مبارزه با قاچاق برنامه منظمی را تدوین نموده که شامل شناسایی تمام جزئیات این گزینه جنایی می باشد. ما اعتراف می کنیم که بمراتب خیلی بیشتر از آنچه که طبق داده های آماری انتظار داشتیم، شناسایی کرده ایم. و این بدین مفهوم است که ما باید به اقدامات سختگیرانه تر و اصولی تر دست بزنیم. شاید همه تصمیمات کمیته ملی برای عموم ناشناخته بوده، اما خبرهای مربوط به تشکیل مراکز جدید مبارزه با قاچاق در همه استانهای مرزی ونزوئلا با استقبال عمومی مواجه گردید.

آرئاسا در مورد تغییرات پیش رو در دولت توضیحاتی داد و گفت: «دولت بمنظور ایجاد شرایط مساعد به رئیس جمهور مادورو برای تشکیل مجدد کابینه، در هیئت کامل خود و داوطلبانه استعفا داد». بگفته معاون رئیس جمهور، «این تصمیم گام مهمی در جهت ارتقاء کارآیی تیم مادورو بود». بطوری که پیش بینی می شد، اصلاحات در حکومت ونزوئلا بر عهده اورلاندو برگو، ۷۸ ساله، متخصص علوم اقتصادی سپرده شده است.

برگو وظیفه دشواری را بر عهده گرفته است: هوگو چاوز در آستانه ریاست جمهوری خود بارها راجع به «انقلاب در انقلاب» به نفع همه مردم ونزوئلا سخن گفت. اما او فرصت نیافت همه آنچه را که می خواست، انجام دهد. و، البته، برگو باید توجه زیادی به مسئله مقابله با جنگ اقتصادی تحمیلی آمریکا برعلیه ونزوئلا مبذول دارد. زمانی برگو طرفدار چه گوارا بود و چیزی از شجاعت، پشتکار و دوراندیشی کم ندارد. مطمئنا، او از عهده انجام این وظیفه برخوردار است.

حواشی مترجم:

این تصور اشتباه است هر گاه نوشتار فوق را فقط به جنگ اقتصادی امپراتوری آمریکا علیه ونزوئلا مربوط بدانیم. همانطور که در متن مقاله حاضر نیز آمده، جنگ اقتصادی آمریکا برعلیه همه کشورهای «دشمن»، با توجه به شرایط خاص هر کشور همواره جریان داشته و دارد.

جنگ اقتصادی امپراتوری آمریکا علیه ایران نیز از همان ابتدای پیروزی انقلاب بهمن سال ۱۳۵۷ آغاز شد و کماکان ادامه دارد. بویژه اینکه، همه جنگها و تهدیدات آمریکا پس از سمتگیری ایران بسوی توسعه و تقویت مناسبات سیاسی- اقتصادی با کشورهای آزاد آمریکای لاتین و کشورهای گروه بریکس شدت باز هم بیشتری گرفت و در پائیز سال ۱۳۹۱ در پی «حمله ارزی»، یعنی جهش ناگهانی ارزش برابری ارزهای خارجی نسبت به ارز ملی، از جمله، نرخ برابری یک دلار امپراتوری از حوالی ۱۲۵۰۰ ریال تا بالای ۳۰۰۰۰ ریال، موفق شد، زمینه فکری انتخاب دولت شیخ حسن روحانی را فراهم نماید. بسخن دیگر، دولت «اعتدال و امید» آقای روحانی حاصل مستقیم جنگ اقتصادی و تبلیغاتی آمریکا علیه ایران است.

صرفنظر از شدت و ضعف تمام مقابله ها با جنگ اقتصادی آمریکا علیه کشورهای «دشمن»، همه مبارزات و مقاومتها در مقابل جنگها و تهاجمات نظامی، اقتصادی، سیاسی، تبلیغاتی و

فرهنگی امپراتوری آمریکا در واقع، یک نوع آشکار مبارزه با معلول است. این علت، که این راهزن بین المللی باتکاء کدام اهرمها و ابزارها می تواند هر کشور دلخواه را مورد حمله نظامی یا محاصره اقتصادی قرار دهد، تحریم نماید، همواره از صورت مسئله برکنار می ماند.

این یک واقعیت روشن است که همه مبارزات با معلولها، هر قدر هم جدی و شدید باشند، نمی توانند ریشه علت را بخشکانند و به تهاجمات همه سویه امپراتوری آمریکا نقطه پایان بگذارند. بنا بر این، برای مقابله با تهاجمات این هیولای جهانخوار و درهم شکستن اهرمها و ابزارهای جنگی آن، بایسته است با ارائه تعریف روشن از علت، یعنی نظام سیاسی، اقتصادی- مالی مسلط بر جهان امروز، آن را تغییر داد.